

behandle, hvorledes optagelsesproceduren skal være i Europarådet.

Men jeg skal da gerne bekræfte, at det vil blot være en logisk sammenhæng, at de lande, som bliver optaget som medlemmer af Europarådet, også overholder grundlæggende rettigheder, og ja, jeg mener, at det bør være sådan, at lande, der ønsker at blive optaget som medlemmer, naturligvis skal overholde de rettigheder, og hvis lande undervejs forbyrder sig, bør man naturligvis se alvorligt på, om de fortsat kan være medlemmer.

Men hr. Peter Skaarup rører jo i øvrigt ved det, der er det grundlæggende problem, nemlig ikke hvilke lande man på en given liste anfører som sikre lande og ikke sikre lande, men netop spørgsmålet om, hvordan vi indretter vores danske regler, og det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at problemet grundlæggende er vores de facto-begreb.

Vi giver asyl til mennesker, der i andre lande ville blive afvist. Det er dér, problemet ligger, og ikke i, om et land er optaget på en liste over sikre lande eller ej.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi er enige i, at de facto-begrebet er et problem. Men hvad der også er et problem er, at der fra lande, som skal betegnes som sikre, fordi de har undertegnet FN's flygtningekonvention, er medlemmer af Europarådet og har undertegnet til-lægsprotokollen, kommer folk, som i realiteten alligevel kan få opholdstilladelse her i landet.

Der er det så, jeg spørger De Konservative, når nu holdningen er, at man måske skal være skeptisk over for, hvilke lande vi så skal optage, om De Konservative mener, det så var en god idé, at vi her i januar 2001 optog bl.a. Armenien og også Aserbajdsjan, som i 1999 henholdsvis sendte 36 og 3 personer her til landet, som fik opholdstilladelse.

Var det så en god idé, at vi accepterede, at de lande blev optaget i Europarådet? Var det en god idé? Det mener vi ikke det var.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. John Vinther, hvorfor de facto-begrebet skal blandes ind i den her diskussion. Det er jo faktisk også en diskussion, man tager i Europa, fordi man faktisk har en hel del

problemer rundtomkring i de europæiske lande, fordi man giver forskellig status til folk, der reelt er flygtninge, men som tilfældigvis ikke falder ind under den juridiske formulering i Genève-konventionen.

Derfor har man faktisk brug for, at også andre konventioner er tvunget til at give folk flygtningestatus. Man må ikke sende folk tilbage, hvis de bliver udsat for tortur eller kan blive udsat for tortur, og det er nogle af dem, der er de facto-flygtninge.

Hvis det er tilfældet i nogle af de her lande, hjælper det jo ikke at snakke de facto-flygtninge, så har vi en forpligtelse til også at give dem asyl.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Når jeg blandede de facto-begrebet ind i debatten, var det, fordi det faktisk havde en temmelig logisk sammenhæng med det svar, jeg skulle give til hr. Peter Skaarup.

Det Konservative Folkeparti anerkender jo, at der kan være et beskyttelsesbehov for mennesker, også for mennesker, der ikke opfylder FN's konventionsmæssige flygtningebegreb.

Forholdet er jo det, at vi i Danmark, hvis jeg husker statistikken nogenlunde rigtigt, anerkender, at 60 pct. af dem, der søger asyl, rent faktisk får asyl.

Hvis jeg ikke husker helt galt, så er den tilsvarende procent i Holland 38. Det betyder altså, at vi giver asyl til mennesker i det her land, der ikke ville få det i andre lande.

Jeg er ikke sikker på, at man sådan pr. automatik kan sige, at Holland pr. definition er mindre humanitært indstillet, end vi er.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Den må ikke få lov til at stå, for andre lande har ikke altid de facto-begrebet og giver derfor ikke asyl, men giver opholdstilladelse på andet grundlag, og derfor indgår de jo ikke i statistikken.

Desuden, og det ved hr. John Vinther også godt, er godkendelsesprocenten jo utrolig meget afhængig af, hvem der søger, og hvilke lande de kommer fra. Vi har jo selv haft udsving, som alene kan forklares med, at der kommer folk fra andre lande, hvor man har en højere godkendelsesprocent.

Så at bruge tallene på den måde er mildest talt forkert.